

74. »Zemlja koja nas hrani«. Priroda. VI, 6, 133—135, 7, 162—164, 8, 181—185. Zagreb, 1916.
 75. »Značenje krumpira za prehranu u raznim prilikama«. Gospodar. List. CIV, 9, 5. Zagreb, 1945.
 76. »Žesta i žestoka pića«. Zagreb, 1918.

Osim ovih radova prof. Mohaček je napisao čitav niz stručno-popularnih članaka u raznim listovima i časopisima.

Zadnji naučni rad prof. Mohačka je »Prilog poznavanju kemijskog sastava žira od hrasta lužnjaka, kitnjaka i cera«. Rad je izašao u Arhivu za polj. nauke (1959), Beograd.

Prof. Mohaček, iako po struci kemičar, radio je više-manje kroz cijeli svoj život na problemima poljoprivredne kemije i poljoprivredne tehnologije. Možemo ga smatrati prvim našim stručnjakom koji je naučno radio na problemima fertilizacije. Što-više on je i pionir primjene umjetnih gnojiva. Među ostalim u nestašici kadrova on je za bivše Jugoslavije prvi kod nas počeo i to vrlo uspješno raditi na selekciji krumpira. Njegov rad, njegovo životno djelo nastavljaaju njegovi učenici, poljoprivredni tehničari i inženjeri, koje je odgojio. Profesor Mohaček ostat će u časnoj uspomeni agronomima ne samo Hrvatske nego i Jugoslavije.

Slava prof. dr M. Mohačku.

Inž. BOGDAN TUCAKOVIĆ
 — in memoriam —

Nakon teškog bolovanja umro je 1. VII 1962. godine jedan od naših najboljih i najmarljivijih drugova i suradnika. Borio se i opirao i do zadnjeg časa radio u svom zvanju, ali ga je podmukla bolest, kojoj ne znamo lijeka, nadvladala. Sproveli smo ga i sahranili na Mirogoju s osvjedočenjem, da je dao uzoran primjer radnika i borca za napredak. U ime prisutnih drugova, koji su ga dopratili do groba, oprostio se s njim Franjo Svetličić, predsjednik Upravnog odbora Poslovnog udruženja.

Preostaje nam sada da se sjetimo, kakav smo gubitak doživjeli s dragim pokojnikom.

Rodio se 23. XII 1908 u Osijeku i prema tome još relativno mlad, kad je mogao s obzirom na svoje stručno znanje i iskustvo najviše koristiti zajednici — ostavlja nas.

Završio je Poljoprivredno-šumarski fakultet u Zagrebu i stupio u državnu službu, u kojoj je najviše vršio praktične agronomske službe od vježbenika do upravitelja i direktora poljoprivrednih dobara. Posljednje godine proveo je u službi Stručnog, kasnije Poslovnog udruženja proizvođača krmnih smjesa u Zagrebu, kao savjetnik za ishranu stoke. Baš na tom svome posljednjem mjestu pokazao je najveći elan za rad oko napretka stočarstva. Uvjerljivo je osjećao, da u stočarstvu neće biti pravog napretka sve dotle, dok se ne uredi prava i valjana ishrana stoke. Zato se najviše posvetio propagandi dobre hranidbe. O tom je najviše govorio i radio. Postao je tehnički urednik časopisa »KRMIVA«, koji je podigao na visinu uglednih, stručnih časopisa. Članovi Udruženja, kao i svi pretplatnici i čitaoci časopisa, veselili su se njegovim člancima u mjesečniku, jer su bili aktuelni i nadasve korisni, kako za tovljače stoke, tako i za same tvornice stočne hrane. Organizirao je prisuće Udruženja na sajmu u Novom Sadu, izdao knjižicu »Vitaminska u ishrani domaćih životinja«, pomogao naše tvornice stočne hrane u recepturi za sastav novih i uspješnih krmnih smjesa, te mnogo radio na propagandi proizvodnje krmnih smjesa, a još više naumljenog posla nije dovršio.

Ostavio nam je svijetlu uspomenu, uspomenu na dragog druga.

Inž. Weigand